

[Steenholdt]

desværre ikke. Det er jo karakteristisk for denne organisation, at den uden nogen form for ansvarsfølelse kunne hjælpe de grønlandske EF-modstandere. Det er ikke organisationsinteresser i Grønland eller grønlændernes vel, der ligger til grund for dens agitation. Den har blot brugt Grønland og grønlænderne på en kedelig og egoistisk måde for at opnå noget for sig selv. Det koster den jo ikke en rød øre, hvis Grønlands fortvivlede økonomi yderligere udhules ved udmeldelse af EF.

Derimod vil jeg gerne placere et medansvar hos den danske regering. Jeg har tidligere udtrykt det her i tinget, men jeg vil gerne gentage, at det fortsat føles frustrerende, at den danske regering, som har det sidste ansvar for Grønlands eventuelle udmeldelse af EF, eftersom en sådan akt er et udenrigspolitisk anliggende og dermed et fællesanliggende for Grønland og Danmark, ikke har villet forsyne de grønlandske vælgere med et sagligt og objektivt materiale forud for folkeafstemningen i februar måned 1982. Jeg er sikker på, at en del vælgere har fulgt den bastante og ansvarsløse agitation fra EF-modstanderne i Grønland og i Danmark, fordi der ikke foruden svarene fra ministeren på de af os stillede spørgsmål fandtes et sagligt og nøgternt materiale om Grønlands medlemskab af EF fra den ansvarlige regerings side.

Atassut kan ikke på det foreliggende grundlag gå ind for Grønlands udmeldelse af EF. Vi erkender, at et lille flertal på 52 pct. ønsker Grønland meldt ud af EF. Kun 1.400 stemmer skiller modstanderne og tilhængerne af EF-medlemskabet. Det er en for lille forskel til at igangsætte så risikable eksperimenter i et økonomisk så dårligt funderet samfund, som det grønlandske samfund endnu er.

Folkeafstemningens resultat har givet megen usikkerhed med hensyn til investeringsplaner i Grønland. Allerede nu mærker man forsigtighed fra Danmarks side, vel nok også fordi de økonomiske betingelser i Danmark ikke er for gode. Jeg forudser vanskeligheder, når grønlandske forhandlere i fremtiden anmoder de danske myndigheder om bevilninger til specielle formål.

Jeg har fornemmet, at visse partier her i tinget vil indtage den holdning, at den grønlandske befolkning selv må tage konsekven-

serne af sin beslutning, og når man har råd til at sige nej til et par hundrede millioner kroner om året fra EF, ja, så kan man ikke være bekendt at bede om ekstra penge fra Danmark. Jeg håber, at den danske regering, som i tilfælde af Grønlands udmeldelse af EF vil være medansvarlig, vil tage sit ansvar i sådanne situationer og vise en positiv holdning over for grønlandske ønsker.

(Kort bemærkning).

Dohrmann (FP):

Jeg synes, det var en meget klar tale, hr. Steenholdt holdt. Nu repræsenterer hr. Steenholdt jo det næststørste parti i Grønland, og jeg vil gerne stille hr. Steenholdt det spørgsmål: nu ved jeg ikke, hvornår næste valg finder sted til landsstyret i Grønland, men såfremt hr. Steenholdts atassutparti får flertal, vil I så forsøge at få det, der er sket nu, ændret? Kan man forvente det fra folketingets side?

(Kort bemærkning).

Steenholdt (Grønl.):

Det spørgsmål har man før stillet til os. Hvad vil vi gøre, hvis vi tager magten i Grønland ved næste valg? Vi har aldrig besvaret dette spørgsmål, men siger: lad os nu se, hvordan valgets udfald bliver, når den tid kommer.

Preben Lange (Grønl.):

Jeg vil gerne indledningsvis takke for den realistiske fremstilling af hændelsesforløbet, som denne redegørelse giver udtryk for, og samtidig sige, at vi i siumut er glade for, at man ikke har medtaget andre hensyn end hensynet til Grønland. Denne sag har vital betydning for Grønland og det grønlandske folk, idet EF-medlemskabet i allerhøjeste grad berører vores hverdag.

I den hjemmestyreordning, som vi har fået, har man helt klart erkendt, at der i forhold til europæerne er fundamentale forskelle, både hvad angår historie, sprog, kultur og vort lands natur. På grund af denne erkendelse har vi fået kompetence til at afgøre vigtige områder inden for samfundets videre udvikling. Denne ordning har samtidig tilgodeset relationerne mellem Grønland og Danmark i og med, at vi har rigsfællesskab.